

พระราชกฤษฎีกา

การทำสำมะโนและการสำรวจอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๓๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรทำสำมะโนและสำรวจอุตสาหกรรมทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการทำสำมะโนและการสำรวจอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุสิบปี

มาตรา ๔ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำสำมะโนและสำรวจอุตสาหกรรมเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและประเภทของสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงาน เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนการทำงานอย่างอื่น มูลค่าวัสดุดิบและผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัสดุดิบและสินค้าคงเหลือ ตลอดจนมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรและค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม

เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

มาตรา ๕ เขตท้องที่ที่จะทำสำมะโนและสำรวจอุตสาหกรรมได้แก่ทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในเขตท้องที่ตามมาตรา ๕ เป็นผู้กรอกรายการหรือให้ข้อมูลในใบแบบหรือใบกำหนดข้อมูล

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี จะทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๐ และจะทำการสำรวจอุตสาหกรรมเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป ในท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและประเภทของสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงาน เงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนการทำงานอย่างอื่น มูลค่าวัสดุดิบและผลิตภัณฑ์ที่จำหน่าย ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัสดุดิบและสินค้าคงเหลือ ตลอดจนมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรและค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้